

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Eadem mulieris, quæ in clo apparuit, visio de Virgine Deipara mysticè exponitur: in qua præcipuæ Virginis laudes commemorantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

maximam hostium stragem, cum tantum nimirum sanguinis vis effunditur, ut instar torrentis decurrat, quem viatores viatis hostibus infultantes dicantur bibere. Itaque persistere Prophetam in describenda Regis Messiae de suis hostibus victoria, vaticinatique tantam futuram hostium intermissionem, ut tres sanguinis fluat, de quo ipse possit bibere. Eodem enim sensu alias legimus in sanguine manus lauare, & pedes tingere veluti Psl. 57. *Manus sua laubis in sanguine peccatoris: quam loquendi formulam usurpauit Balaam de Israele vaticinans Num. 13. Ecce populus Num. 23. 24. ut leua consurgat, & quasi leo erigetur: non accubabit donec devoret predam, & occisorum sanguinem bibat.*

Et stetit supra arenam maris.

I. **F**rustralaborant interpres in expонendo, cur draco dicitur stetisse supra arenam maris, & quid per arenam maris significauerit Iohannes, aientes per arenam maris accipiendam esse multitudinem impiorum, cuius similitudinis rationem c. i. explicauimus, cum diximus multas ob causas per stellas Sanctos, impios per arenam significari iuxta illud dictum Abr. hamo Gen. 22. *Multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli, & velut arenam, quae est in littore marii.* Frustra, inquam, interpres in expositione huius loci laborare, cum non sit legendum, *stetit, sed steti*, vt patet ex Greco contextu, *εγένετο*: & ita legit Arethas, Rupertius, & Biblia Complutensis. Quare non draco stetit super arenam maris: sed ipsem Iohannes per visionem existimat se ab Angelo, in littore collocati, ad nouam videlicet visionem conspicendi, qua statim capite sequenti commemoratur illis verbis: *Et videt de mari bestiam ascendentem.* Cum enim ostendenda ei foret bestia ascendens de mari, conuenienter ipse in littore marii constitutus fuit, ut bestiam de mari ascendentem intueri posset. Atque haec de literali expositione huius visionis: nunc cantem de Virgine mystice exponamus.

Eadem mulieris, que in celo apparuit, visio de Virgine Deipara mystice exponitur: in qua principue Virginis laudes commemorantur.

Vr hoc loco post traditam literalem de Ecclesia expositionem de eximiis Virginis beatissimae laudibus paulo fusiū agere instituerimus, id cause in primis fuit, quod hanc mulieris amictu Sole visionem ad Virginem pertinere existimauit Andr. Cesar. Panno. Haymo, Ans. Gagneius, Method. (vt auctor est Areth.) in com. super 12. cap. Apoc. imo & D. Epiph. serm. de laudibus Mariæ, D. Aug. lib. 4. de symbolo ad Catechumenos, cap. 1. D. Bern. serm. super *signum magnum*, Dionys. Carth. lib. 3. de laudibus Virginis art. 29. & plures alij. Deinde de quoniam visio in se est illustrissima, & ad laudes Virginis persequendas maximè accommodata, ut ex iis, quæ dicemus perspicuum fiet. Nec verò refert, quod, ut initio Ciximus, non sit sermo ad literam de Virgine, sed de Ecclesia. Etenim in ipso sensu mystico omnia paucis quibusdam exceptis ita mirifice in Virginem quadrant, ut videatur Ioan.

Ioann. ex professō Virginem beatissimam non tantū adumbrare, sed ad viuum exprimere voluisse. Illud interīm cum omnibus Patribus nobis p̄fandū est, nihil in laudem Virginis non dico à nobis, qui nihil sumus, sed ne ab omnibus quidem scriptoribus pro eius dignitate afferri posse. Cum enim Deus sit in Sanctis omnibus suis admirabilis; in Virgine tamen beatissima sic omnem admirationem superauit, ut in tanto opere eum satis mirari non possimus, iustiusque multò esset illum silendo, quām loquendo suspicere. Quōd etiam videtur spectasse R̄egius vates, cum dixit Psal. 64. Te decet Hymnus Deus in Sion: *Psal. 64. 1.* pro quo transtulit D. Hieron. iuxta veritatem Hebraicam: *Tibi silentium laus Deus in Sion.* Cur enim in Sion potius, quām alibi silentium laus Dei est, nisi quia Virgo beatissima Sion est mul̄d, quām terrestris illa p̄fatiōr, in cuius fabrica admirabili si Deum eius opificem laudare quis expetat, silentium pro laude adhibendum sit? Quare quē in eius laudem deinceps cum Ioanne dixerimus, silentij potius loco, quām commendationis ullius haberi, ac duci volumus. Hanc igitur nostram in tractandis Virginis laudibus infantiam ingenuè confitentes aggrediamur iam cum Moysi Exodi 3. ad videndam visionem *Exod. 3.* hanc magnam: simūlque deponamus calceamenta de pedibus, & in- *D. Bernard.* uolucra carnalium cogitationum: quemadmodum in eandem sententiam interpretatur D. Bern. serm. super *signum magnum*, ut videlicet nihil in Virgine tegrenum, nihil humile, sed omnia planè diuina, ac sublimia de Dei matre, & cogitatione comprehendenda, & oratione explicanda esse arbitremur.

COMMENTARIUM PRIMUM EXEGETICVM.

De sanctissima Deipara: in quo explicatur, quomodo ea sit signum magnum: & cur in cœlo dicatur apparuisse.

Virginem beatissimam esse signum magnum, id est, miraculum magnum.

SECTIO PRIMA.

REOLENDA est ex superiori commentario triplex illa signi usurpatio pro miraculo, pro vexillo, pro scopo, quæ omnia cum in Virgine demonstranda sint, nunc de prima acceptione differendum.

Primum igitur Virgip̄la per se maximum quoddam in mundo miraculum, & prodigium fuit. Sic enim appellat D. Ignatius epist. *D. Ignatius.* ad Ioannem his verbis: *Sicut nobis a fide dignis narratur, in Maria matre Iesu humana natura sanitatis Angelica copulatur, & hac talia excitaerunt viscera nostra, & cognoscere.* *Mm iii*